

C'est la vie

Karel Gott

1. Až jednou na rohu oslovím děvče
a začnu o lásce pět.
A ona řekne mi: pěv-če,
kéž by vám bylo míň let.

R: Řeknu: c'est la vie, c'est la vie,
tímto končí bál, a to mě
nebaví, nebaví, hrajte ještě dál,
naposledy, la-la-lá, la-la-la,
la-la-lá, la-la-la.

2. Až jednou budu u konce mé písně
a ticho ovládne sál,
já z očí vyčtu vám výsměch,
až budu stát opodál.

R:

3. Až jednou za noci nebo i za dne
srdce mé spomalí klus,
až náhle opona spadne,
až hudba dohraje blues.

R:

+ C'est la vie, c'est la vie,
la-la-la-la-lá, a to mě
nebaví, nebaví, hrajte ještě dál,
naposledy,
la-la-lá, la-la-lá,
la-la-lá, la-la-lá,
la-la-lá, la-la-lá,
la-la-lá, la-la-la.